

رابطه ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرکرد

فاطمه درویشی چالشتی

کارشناسی ارشد روانشناسی واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.

چکیده:

این پژوهش با هدف بررسی رابطه ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرکرد در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ انجام پذیرفت. جامعه آماری این تحقیق را کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد حدود ۸۰۰۰ نفر تشکیل می‌دهد که در بهار ۱۴۰۱ مشغول به تحصیل بودند. پس از نمونه‌گیری در دسترس ۱۰۰ نفر بصورت تصادفی ساده انتخاب شدند. طرح پژوهش حاضر از نوع کاربردی باروش همبستگی می‌باشد که روابط بین متغیرها را بررسی میکند. از پرسشنامه ابعاد هویت چیک و همکاران (۱۹۸۹)، پرسشنامه خودشکوفایی جونز و کرنال (۱۹۸۶) استفاده شد. پس از توزیع پرسشنامه‌ها، داده‌های بدست آمده به وسیله شاخص‌های توصیفی و تحلیل استنباطی آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون بااستفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بین ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان ($P=0.001$ و $\beta=0.59$ و $r=0.489$) و نیز بین ابعاد هویت با خودشکوفایی ($P=0.001$ و $\beta=0.43$ و $r=0.479$) و

کلید واژه‌ها: ابعاد هویت، خودشکوفایی، دانشجویان

هویت یکی از مفاهیم اساسی در روانشناسی است که مورد علاقه بسیاری از متخصصان علوم انسانی است. اریکسون واضع مفهوم هویت است. وی هویت فردی را به صورت یک احساس نسبتاً پایدار از یگانگی خود تعریف میکند؛ یعنی علیرغم تغییر رفتارها، افکار و احساسات، برداشت یک فرد از خود همواره مشابه است. محققان مقوله هویت را فرایند دستیابی به احساس پایداری از کیستی (که هستم؟) و اینکه (که باید باشم) میدانند، (موشمان، ۲۰۱۱). شکل گیری هویت فقط منوط به دوره، نوجوانی نیست؛ بلکه مربوط به سراسر عمر انسان است که طی آن شکل متعالی تری از انسجام فردی و نوآوری های اساسی اجتماعی در کل شخصیت فرد هویدا میگردد (نونان، ۲۰۱۹). از نظر اریکسون، جوان برای ساختن، هویت خود در یک زمان با دو گروه از امور درگیر است از سویی باید با تغییرات فیزیولوژیکی و شناختی خود سازگار شود و از سوی دیگر ناگزیر از سازگاری با نظام های بیرونی است. جوان باید با تمام این مسائل مواجه شود و در خلال آنها، هویت خود را بسازد. بدین ترتیب ساختن یک هویت منسجم و سالم نمیتواند آسان و بدون مشکل باشد، نونان، (۲۰۱۹). بر اساس مبانی نظری مبحث هویت، دستیابی به هویت، به انسجام و یکپارچگی (من) می انجامد و در سوی مقابل، عدم دستیابی به هویت، به آشفتگی، درهم ریختگی و سردرگمی هویت می انجامد. در فرایند شکل گیری هویت فردی دو عمل انجام میشود: شناخت خود و شناساندن خود به دیگران؛ این دو عمل باعث تمایز فرد از دیگران، تفاوت گذاری و دگرگونه سازی میشود. فرآیندی که تحت عنوان تمایز یافتگی فردی نامگذاری میشود. تمایز یافتگی نشان دهنده گذراندن موفق دوران زندگی فرد است و فرآیند هویت یابی است و نقشی مهم و اساسی در برخورداری از یک زندگی سالم و کاهش اضطراب مزمن ایفا میکند. هویت هر شخص را نباید در رفتار او و در واکنش های دیگران جستجو کرد، بلکه باید آن را در توانایی و ظرفیت وی برای حفظ و ادامه روایت مشخصی از زندگینامه اش یافت؛ زندگینامه شخصی که به حفظ روابط متقابل و منظم با دیگران علاقه مند است، خیالی و ساختگی نیست؛ زندگی واقعی باید به طور مداوم رویدادهای دنیای خارج را در خود ادغام کند و آنها را با تاریخچه جاری خود لازم به ذکر است که ناسازگاری، سردرگمی و تمایز نیافتگی بر تمامی رفتارهای فردی و اجتماعی انسان اثر میگذرد. ناتوانی در ایجاد ارتباط با همسالان، بازگشت (واپس روی) عدم تعهد فکری به اهداف خاص، عدم تمایل به مذهب و مسلک خاص، عدم دستیابی به نظام باورها و ارزش ها، فقدان استراتژی و هدف در زندگی، لاقیدی در رفتار، تأکید بر زندگی لحظه های و نسبی گرایانه (اسپرینتال، ۱۹۹۴؛ نقل از سلگی، ۱۳۸۹)، تابعیت از امور، بی پایه گی در گذشته و بی طرحی برای آینده، حرکت در حال و اکنون به نحوی غیرارادی، روابط مختل با والدین (نصرتی و همکاران، ۱۳۸۵) آسیب پذیری اجتماعی و... پاره ای از اوصاف یک فرد سردرگم و پریشان نقش است.

احساس هویت به عنوان یکی از عوامل درون فردی با همه جنبه های کلی، شخصی، بیرونی، آموزشی و پیامدی رضایت از زندگی دانشجویان در ارتباط است (انجی، چن، انجی و انجی ۲۰۲۱؛ هافتنلر، ۲۰۰۶). هویت، وحدت بین سه سیستم زیستی، اجتماعی و روانی فرد در نظر گرفته می شود که به وسیله آن فرد می داند کیست؟ چه می خواهد؟ و به چه جامعه و فرهنگی تعلق دارد (اریکسون، ۱۹۶۸).

در سال های اخیر روان شناسان و جامعه شناسان از بررسی تک بعدی هویت فاصله گرفته اند و بررسی هویت های چندگانه را مورد توجه قرار داده اند (چیک و چیک، ۲۰۲۰). خصوصاً در محیط دانشگاه که دانشجویان در کنار فرآیند یادگیری، در معرض نقش ها، چالش ها و تجارب وسیع دیگری قرار می گیرند، زندگی غنی تری پیدا می کنند که خودپنداره و ابعاد هویت شان را تحت تأثیر قرار می دهد (کین و ویلیز، ۲۰۲۲؛ انجی و همکاران، ۲۰۲۱؛ رحیمی، غربا و دهباشی، ۱۳۹۴). ترنر، اوکس، هاسلم و مک گارتی (۱۹۹۲)، در بحث هویت، دو بعد هویت فردی و اجتماعی را با اهمیت می دانند و معتقدند زمانی که فرد خود را به عنوان شخصی منحصر به فرد بر اساس تفاوت هایی که با سایر افراد دارد تعریف می کند به هویت فردی و زمانی که خود را بر اساس شباهت ها و اشتراکاتی که با سایر اعضای یک گروه در مقابل اعضای گروه دیگر دارد توصیف می کند به هویت اجتماعی تمایل دارد. بر اساس یافته های جدید، این دو بعد هویت نه تنها از یکدیگر مستقل نیستند بلکه به طور هم زمان و طولی درهم تنیده اند و به تغییرات نسبی یکدیگر منجر می شوند (آلبارلو، کروکتی و روبینی، ۲۰۱۸). مطالعات گذشته روشن می سازند که هویت های

فردی و اجتماعی به طور قابل توجهی با درگیری در زندگی و بهزیستی مرتبطاند (برزینا و همکاران، ۲۰۲۰) و به طور معناداری بر رضایت از زندگی دانشجویان تأثیر می گذارند (لی، تانگ، مینیفیلد، برانتلی و چن، ۲۰۲۱؛ فاطما، الدلائین و امتیاز، ۲۰۱۸؛ غلامرضایی و همکاران، ۱۳۹۴).

اگرچه دستیابی به هویت از بحران های رشدی مربوط به دوره نوجوانی شناخته می شود اما اریکسون (۱۹۶۸)، رشد هویت را منحصر به دوره نوجوانی نمی داند و معتقد است مسیر تکاملی آن در طول چرخه زندگی ادامه دارد. آرنه (۲۰۱۶)، یکی از دوره های رشدی مهم هویت یابی را دوره «بزرگسالی نوظهور» می داند که سنین ۱۸ تا ۲۵ سال را در برمی گیرد و همزمان با ورود دانشجویان به دانشگاه است. برزونسکی (۲۰۱۱) تفاوت در وضعیت هویت افراد را ناشی از فرآیندهایی می داند که افراد در موقعیت ها برای تصمیم گیری، حل مشکلات و پردازش اطلاعات مربوط به خود مورد استفاده قرار می دهند که به باور او این فرآیندها منجر به ایجاد سه وضعیت هویتی اطلاعاتی، هنجاری و سردرگمی اجتنابی منجر می شود. مارسیا نیز هویت را یک ساختار پویا می داند و معتقد است که با در نظر گرفتن عمق نسبی فرآیند جست و جو و تعهد در هر فرد، چهار وضعیت هویتی موفق، ضبط شده، به تعویق افتاده و آشفته شکل می گیرد (کروگر و مارسیا، ۲۰۱۱). در هویت موفق، فرد با جست و جویی به هویت خاصی متعهد می شود در حالی که در هویت ضبط شده، فرد بدون گذراندن فرآیند جست و جو به تعهداتی که عمدتاً از افراد مهم زندگی گرفته شده پایبند می شود. در وضعیت هویت به تعویق افتاده، فرد فعالانه در حال جست و جوی هویت است اما هنوز تعهدی را نپذیرفته در حالی که در وضعیت هویت آشفته نه گزینه های هویت مورد بررسی قرار گرفته و نه تعهداتی پذیرفته شده اند (کروگر و مارسیا، ۲۰۱۱).

به طور کلی، بر اساس مطالعات گذشته می توان گفت برخورداری از جهت گیری های هویتی متعدد می تواند نحوه تجربه و تفسیر دنیای اجتماعی را غنی تر کند و انگیزش، هیجان و بهزیستی افراد را تحت تأثیر قرار دهد (چیک و چیک، ۲۰۲۰)؛ اما در عصر حاضر با توجه به طولانی تر شدن دوران جوانی، پایگاه اجتماعی بسیاری از جوان ها مبهم و وضعیت آن ها از نظر زیستی، روانی و اجتماعی، کم و بیش بحران زا و پرتلاطم است که زمینه ایجاد نارضایتی در این دوران را در آن ها ایجاد می کند.

خودشکوفایی واژه ای است که اولین بار از سوی کورت گلدشتاین (۱۹۳۹) به کار رفت و آن را به صورت توانایی نیرومند ذاتی موجود در هر فرد تعریف نمود که موجب شکوفاشدن استعداد های مثبت او میگردد. خودشکوفایی، میل به بهتر شدن نسبت به آن چیزی است که یک فرد هست و تبدیل شدن به آن چیزی است که یک فرد، ظرفیت شدن آن را دارد، (تایلر، ۲۰۱۸). مازلو مراتبی را برای دسترسی به این آرمان به صورت سلسله مراتب نیازها تدوین کرده است که به ترتیب عبارتند از: نیازهای فیزیولوژیک، نیازهای امنیتی، نیازهای عاطفی، نیازهای اجتماعی - احترامی و نیازهای خودشکوفایی. طبق نظریه مازلو، بدون ارضای نیازهای هر طبقه، نمی توان به طبقه بالاتر دست یافت (رحمان نژاد، ۱۳۹۷). مازلو مهم ترین ویژگی های افراد خودشکوف را چنین بیان میکند (شولتز و شولتز، ۱۳۸۵): ۱- درک بهتر واقعیت و برقراری رابطه ی سهل تر با آن. ۲- خودانگیزگی، سادگی، طبیعی بودن. ۳- مسئله مداری ۴- کیفیت کناره گیری، نیاز به خلوت و تنهایی. ۵- خودمختاری، استقلال فرهنگی و محیط، اراده، عوامل فعال. ۶- استمرار تقدیر و تحسین. ۷- تجربه عرفانی، تجربه اوج. ۸- حس همدردی. ۹- ساختار منشی مردم گرا. ۱۰- شوخ طبعی فلسفی و غیر خصمانه ۱۱- پذیرش خود، دیگران و طبیعت. ۱۲- روابط بین افراد. ۱۳- تمایز بین وسیله و هدف ۱۴- خالقیت آفرینندگی ۱۵- مقاومت در برابر فرهنگ پذیری.

با وجود آنکه تمایل به خودشکوفایی یک تمایل فطری و نه آموختنی است کمتر از یک درصد افراد جامعه به این مرحله می رسند؛ این ناتوانی به این دلیل است که در بالاترین مرحله از نیازهای انسان قرار دارد و هرچه نیازی بالاتر باشد، ضرورت آن کمتر است؛ بنابراین، خودشکوفایی میتواند به آسانی به وسیله یک محیط خصمانه یا طردکننده، دچار وقفه شود. مانند بازدارنده هایی که یک فرهنگ یا جامعه ایجاد می کند و افراد را از اکتشاف رفتارها و اندیشه های نو، باز می دارد؛ از طرف دیگر، خودشکوفایی، مستلزم مقدار زیادی جسارت و جرأت است و ممکن است، افراد پس از برآورده شدن نیازهای سطح پایین، بخواهند در همان سطح ایمن و آسان بمانند، به جای آنکه خود را به طور عمدی با چالش های جدیدی روبه رو سازند (توباسیک و میلر، ۱۹۹۱). با آنکه مازلو دریافت، شمار اندکی از افراد جامعه به تحقق اهداف خود دست می یابند، با این حال،

خوش بینی خود را در این باره که مردم بیشتری میتوانند، به وضع مطلوب انسان کامل برسند، حفظ کرد. فرد خودشکوفایی بین گذشته، حال و آینده پیوندی ایجاد میکند و نیاز زیادی به محرک های ذهنی دارد؛ به طوری که از هوش خود کمک میگیرد و به سمت ناشناخته ها می رود و پذیرش زیادی برای تجربه های جدید دارد (سجیواد، ۱۹۹۶). در بررسی فرایندهای شناختی، مازلو بر این باور است که خودشکوفایی به سطوح بالاتر و کارآمدتر شناخت مربوط می شود و منجر به درک بهتر واقعیت و برقراری رابطه سازگارانه تر با خود و زندگی، مسئله مداری، پذیرش خود و افزایش تاب آوری در برابر استرس و تغییرات زندگی در فرد می شود و قابلیت استدلال زیادی دارد (غالمی نژاد و همکاران، ۲۰۱۹). وکسلر (۱۹۷۴) معتقد است که خودشکوفایی ارتباط معناداری با توانایی تمیز دادن و متحد کردن عملکردهای شناختی دارد (گلدمن و اولزاک، ۱۹۷۸). این افراد بینش خود را به جای وسیله، بر هدف متمرکز می کنند و چیزی را که دیگران وسیله در نظر می گیرند اغلب به صورت هدف می انگارند. افراد خودشکوفای راحت تر می توانند تصنعی بودن افراد را تشخیص دهند (یارمحمدیان و کمالی، ۱۳۸۶)؛ این افراد همواره از استقلال خود به شکل مؤثری استفاده می کنند و از زندگی و تمام دنیایی که در زمان «حال و اکنون» وجود دارد، آگاهانه بهره می برند (چو و همکاران ۲۰۱۸).

خالقیت در دانش آموزان تأثیرات متعددی بر عملکرد آنان داشته که از آن جمله میتوان به بروز خودشکوفایی اشاره داشت؛ زیرا خالقیت موجب انتخاب چالش های بهینه و این امر موجب شکل گیری نیاز به پیشرفت در فرد و در نتیجه خودشکوفایی فرد میشود (پورتنوو، اورتگامارتین، زوریتااورتگا و گونزالزوالرو، ۲۰۲۰). مازلو (۱۹۷۱)، خودشکوفایی را به عنوان «گرایش انسان در جهت شکوفا شدن آن چیزی که بالقوه در وی وجود دارد تعریف میکند. «این گرایش را می توان تمایل نسبت به تکوین تدریجی آنچه که ویژگی فردی شخص ایجاد میکند و شدن هر آنچه که شخص شایستگی شدنش را دارد، تعبیر کرد. شخص با شناختن امکانات و توانایی ها، نیازهای خود را ارضا خواهد نمود و چنین شخصی خودشکوفای خواهد شد؛ به عبارت دیگر، منظور از خودشکوفایی، نیاز شخص به آشکار ساختن امکانات و توانایی های بالقوه خویش است. خودشکوفایی بازنمایی حالت روانی بهینه برای انسان است و تقریباً به عنوان یک کوشش درون زاد، برای به حداکثر رساندن توانایی ها یا به فعلیت رسیدن استعدادها در فرد تعریف شده است و می تواند به عنوان یکی از اجزاء رشد شخصی و بهبود عملکرد در نظر گرفته شود (نظری، ۱۳۹۵). همچنین از دیدگاه بورلسون (۲۰۰۵) خودشکوفایی یک نیروی رشد و بخشی از طبیعت ژنتیکی انسان است. نیاز بنیادی ارگانیسم تمایل اساسی ذاتی او به تحقق بخشیدن، حفظ و تعالی خویش است که تحت تأثیر این تمایل اساسی، ارگانیسم در جهت رشد، خودشکفتگی، بقاء و تعالی نفس، خودرهبی، خودنظمی، خودمختاری، استقلال، مسئولیت و تسلط بر نفس حرکت میکند (به نقل از ثناگو، تقوی، بهنام پور و بیکی، ۱۳۹۵). در همین راستا، (سجیواد ۱۹۹۶) اظهار می دارد که فرد خودشکوفای میتواند بین حال، آینده و گذشته پیوندی ایجاد کند و نیاز زیادی به محرک های ذهنی دارد؛ به گونه ای که از هوش خود کمک میگیرد و به سمت ناشناخته ها می رود و پذیرش زیادی برای تجربه های جدید دارد (به نقل از زمانیان قوژدی، برقی ایرانی، علی اکبری دهکردی، ۱۳۹۷).

آنان نقاطی را در طول مسیر تحول برای مداخله و اثرگذاری بر جهت گیری آینده تعیین میکند. خودشکوفایی نیز هسته اصلی نظریه مازلو برای ارتقاء بهترین توانایی و استعداد خود تعریف میکند و در راس سلسله مراتب نیازهای انسانی و بعد از نیازهای فیزیولوژیکی، ایمنی، عشق و تعلق، احترام، شناختی و زیبایی شناسی قرار می دهد و همکاران، ۲۰۱۹). خودشکوفایی را میتوان توانایی درک ظرفیت های بالقوه و انجام چیزی که میتوان انجام داد، تلاش برای انجام دادن و لذت بردن تعریف نمود. این شایستگی افراد را قادر می سازد به هدف یابی دست بزنند و سپس به همان هدف های مطرح شده نائل شوند (اشنایدرمن ۱۹۹۹) خودشکوفایی شامل توانایی انگیزشی فردی در تحقق بخشیدن به استعدادها و توانایی بالقوه) و معادل مفهوم کلی عوامل شخصیتی خالق در نظر گرفته شده خود می شود (آگوست، ۱۹۷۷) است که همه رفتارها را فراگرفته و تحت خودشکوفایی میل به بهتر و بهتر شدن نسبت به آن چه که یک فرد هست و آن چیزی که یک فرد ظرفیت شدن آن را دارد، می باشد. از دیدگاه بورلسون (به نقل از خیاطیان و فدوی، ۱۳۹۷) کورت گلدشتاین خودشکوفایی را به صورت توانایی نیرومند ذاتی موجود در هر فرد تعریف نمود که موجب شکوفا شدن استعدادهای مثبت او میگردد (تیلر، ۲۰۱۸). انگیره را عالی ترین شاه راه یادگیری دانسته اند که با افزایش انگیزه میتوان به خودشکوفایی رسید (کنریک و کرمز، ۲۰۱۸). بنابراین، شکوفایی به دیدگاهی عمومی درباره بهزیستی اشاره دارد که نه تنها رضایت از زندگی را پوشش میدهد، پذیرش خود، رشد شخصی و احساس هدفمندی را نیز شامل می شود (فولر ۲۰۱۸).

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع کاربردی با روش همبستگی و پیمایشی بود. جامعه آماری این تحقیق را کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد شهرکرد تشکیل می دهد که در سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ مشغول به تحصیل بودند. که اعضای نمونه به صورت تصادفی ساده با مراجعه به دانشکده های مختلف دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد انتخاب شدند. ابتدا پرسشنامه های پرسشنامه های ابعاد هویت چیک و همکاران (۱۹۸۹)، پرسشنامه خودشکوفایی جونز و کوندال (۱۹۸۶) در بین دانشجویان متمایل به شرکت در پژوهش توزیع شد. پس از راهنمایی های لازم به دانشجویان فرصت کافی داده شد تا با دقت پرسشنامه ها را تکمیل کنند. سپس پرسشنامه ها جمع آوری شد و داده های پرسشنامه در نرم افزار SPSS V.23 وارد شد. داده ها با استفاده از آزمون آماری رگرسیون و همبستگی تحلیل شد.

ابزار:

۱. پرسشنامه ابعاد هویت چیک و همکاران (۱۹۸۹):

این پرسشنامه که توسط چیک و همکاران در سال ۱۹۸۹ ساخته شده است، از ۴۵ ماده تشکیل شده است که پاسخ دهندگان در یک مقیاس ۵ درجه ای لیکرت به عبارات پاسخ می دهند. ماده های پرسشنامه عبارتند از: گرایش هویت شخصی (PI)^۱ سوالات ۱ تا ۱۲، گرایش هویت ارتباطی (RI)^۲ سوالات ۱۳ تا ۲۴، گرایش هویت اجتماعی (SI)^۳ سوالات ۲۵ تا ۳۵ و گرایش هویت جمعی (CI)^۴ سوالات ۳۶ تا ۴۵. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۴ به دست آمد.

۲. پرسشنامه خودشکوفایی جونز و کوندال (۱۹۸۶):

خودشکوفایی یعنی میل به بهتر شدن نسبت به آنچه که یک فرد هست و آن چیزی شدن که فرد ظرفیت شدن آن را دارد. به عبارت دیگر خودشکوفایی فرایند رشد کردن بصورتی است که وابستگی به دیگران، حالت دفاعی، کم کاری و کم رویی را پشت سر بگذاریم و بسوی ارزیابی های معقول، جرئت آفریدن و کاویدن پیش برویم. پرسشنامه استاندارد مقیاس خود شکوفایی جونز و کوندال دارای ۱۵ سوال است که معرف میزان خودشکوفایی فرد پاسخ دهنده می باشد. مقیاس خودشکوفایی (۱۵ آیتمی) با طیف لیکرت شش درجه ای از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف برای ارزیابی مفهوم خودشکوفایی مازلو توسط جونز و کوندال تدوین شد. به منظور تعیین روایی سازه از آزمون جهت گیری شخصی POI استفاده شد، نتایج نشان داد که بین این دو آزمون با ضریب همبستگی ۰/۶۷ ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد و آزمون از روایی بالایی برخوردار است (جونز و کوندال، ۱۹۸۶). همسانی درونی این آزمون در پژوهش حسینی دولت آبادی و همکاران (۱۳۹۳) نیز مناسب گزارش شده است (آلفای کرونباخ، ۰/۶۷). همچنین پایایی این آزمون نیز به روش باز آزمایی بر روی ۲۰ دانشجو در فاصله ۱۵ روز ۰/۷۵ محاسبه شد. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۱ محاسبه شد.

یافته‌ها:

۱- ویژگی های جمعیت شناختی نمونه پژوهش

در این بخش از پژوهش به ارائه ی ویژگی های جمعیت شناختی نمونه ی پژوهش پرداخته می شود.

جدول ۱: توزیع فراوانی افراد نمونه بر حسب سن

فراوانی	درصد
۱۸-۲۲	۸۷
۸۷	۸۷

¹ Personal Identity Orientation

² Relational Identity Orientation

³ Social Identity Orientation

⁴ Collective Identity Orientation

۵	۵	۲۸-۳۲
۱۰۰	۱۰۰	کل

طبق جدول ۱ ملاحظه می گردد که سن اکثریت افراد شرکت کننده در این پژوهش بین ۱۸-۲۲ سال است.

جدول ۲: توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب تأهل

فراوانی	درصد	
۷	۷	متاهل
۶۳	۶۳	مجرد
۱۰۰	۱۰۰	کل

همانطور که در جدول ۲ دیده می شود، تعداد افراد مجرد نمونه بیشتر بوده است.

فراوانی	درصد	
۵۷	۵۷	زن
۴۳	۴۳	مرد
۱۰۰	۱۰۰	کل

جدول ۳: توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب جنسیت

بر اساس جدول ۳، جنسیت افراد نمونه بیشتر از زنان بوده است.

ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرکرد در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ رابطه دارد.

جدول ۴: ماتریس همبستگی ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

متغیر	ابعاد هویت	خودشکوفایی
ابعاد هویت	۱	
خودشکوفایی	۰/۴۸۹	۱

جدول ۵: ماتریس رگرسیون مربوط به متغیرهای ابعاد هویت و امید به زندگی با خودشکوفایی در دانشجویان

متغیر	آماره	R	R ²	تعدیل شده R	F	P	β
ابعاد هویت با خودشکوفایی		۰/۴۸۹	۰/۲۴۰	۰/۲۰۶	۷/۰۱۶	۰/۰۰۱	۰/۵۹

از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی جهت آزمون رابطه دو متغیر ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان استفاده

شد. بین ابعاد هویت با خودشکوفایی همبستگی معنی دار مشاهده شد

$$(r=0.489 \text{ و } \beta=0.59, P=0.001)$$

در نتیجه از جنبه آماری دو متغیر ابعاد هویت با خودشکوفایی رابطه دارند. جهت رابطه بین این متغیر مثبت است و شدت

همبستگی به دست آمده در حد نسبتاً قوی است.

19th international conference of Modern Research in psychology, counseling and Educational sciences

جدول ۶: ماتریس همبستگی مربوط به متغیرهای ابعاد هویت و خودشکوفایی

ابعاد	هویت شخصی	هویت ارتباطی	هویت اجتماعی	هویت جمعی
خودشکوفایی	۰/۲۳۴	۰/۰۶۱	۰/۰۹۶	-۰/۳۷۷

متغیر	آماره	T	B	Std. Error	P	β
هویت شخصی با خودشکوفایی	۲/۶۸۲	۰/۶۳۲	۰/۲۳۶	۰/۰۰۸	۰/۳۱۹	
هویت ارتباطی با خودشکوفایی	۱/۱۹۳	۰/۲۳۲	۰/۱۹۵	۰/۲۳۵	۰/۱۴۹	
هویت اجتماعی با خودشکوفایی	۱/۷۷۱	۰/۳۰۱	۰/۱۷۰	۰/۰۷۹	۰/۱۸۳	
هویت جمعی با خودشکوفایی	-۲/۰۵۷	-۰/۸۹۸	۰/۴۳۵	۰/۰۴۱	-۰/۲۶۸	

از آزمون همبستگی پیرسون جهت آزمون رابطه دو متغیر ابعاد هویت با خودشکوفایی استفاده شد. به جز بعد هویت ارتباطی باهم بقیه ابعاد با خودشکوفایی رابطه دارند

ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرکرد در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ رابطه دارد.

جدول ۷: ماتریس همبستگی ابعاد هویت و خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

متغیر	ابعاد هویت	خودشکوفایی
ابعاد هویت	۱	
خودشکوفایی	۰/۴۷۹	۱

جدول ۴-۸: ماتریس رگرسیون مربوط به متغیرهای ابعاد هویت و خودشکوفایی در دانشجویان

متغیر	آماره	R	R^2	تعدیل شده	F	P	β
ابعاد هویت با خودشکوفایی	۰/۴۷۹	۰/۲۳۳	۰/۲۰۴	۸/۱۴۰	۰/۰۰۱	۰/۴۳	

جدول ۴-۹: ماتریس همبستگی مربوط به متغیرهای ابعاد هویت با خودشکوفایی

ابعاد	هویت شخصی	هویت ارتباطی	هویت اجتماعی	هویت جمعی
خودشکوفایی	۰/۱۹۵	۰/۰۹۱	۰/۱۳۱	-۰/۳۵۲

متغیر	آماره	T	B	Std. Error	P	β
شخصی با خودشکوفایی	۲/۱۱۰	۰/۵۰۴	۰/۲۴۰	۰/۰۳۷	۰/۲۴۸	
ارتباطی با خودشکوفایی	۱/۷۲۳	۰/۳۴۱	۰/۱۹۶	۰/۰۸۸	۰/۲۱۱	
اجتماعی با خودشکوفایی	-۱/۶۱۳	-۰/۲۷۹	۰/۱۷۵	۰/۱۱۰	-۰/۱۶۵	
جمعی با خودشکوفایی	-۲/۱۱۹	-۰/۹۴۶	۰/۴۴۵	۰/۰۳۷	-۰/۲۷۵	

از آزمون همبستگی پیرسون جهت آزمون رابطه متغیر ابعاد هویت با خودشکوفایی^{۱۴۰۲} استفاده شد. به جز بعد هویت ارتباطی بقیه ابعاد با خودشکوفایی رابطه دارند.

بحث و نتیجه گیری:

ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرکرد در سال تحصیلی ۱۴۰۲ - ۱۴۰۱ رابطه دارد. از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی جهت آزمون رابطه دو متغیر ابعاد هویت با خودشکوفایی در دانشجویان استفاده شد. نتایج نشان داد که بین ابعاد هویت و امید به زندگی با خودشکوفایی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد رابطه معنی دار وجود دارد؛ ($P=0/001$ و $\beta=0/59$ و $r=0/489$). در نتیجه از جنبه آماری دو متغیر ابعاد هویت با خودشکوفایی رابطه دارند. جهت رابطه بین این دو متغیر مثبت است و شدت همبستگی به دست آمده در حد قوی است. با توجه به تحقیقات انجام شده می توان گفت که ابعاد هویت تأثیر مهمی بر خودشکوفایی دارند و رابطه مثبتی میان هویت شخصی، هویت ارتباطی، هویت اجتماعی و هویت جمعی با خودشکوفایی وجود دارد و در بیشتر تحقیقات نشان داده شده که خودشکوفایی در مردان دو برابر زنان می باشد و افراد خودشکوفاتمایل کمتری به پاداش دارند و تمایل بیشتری به ریسک پذیری برای کارهای پرخطر دارند، عدم مسئولیت پذیری اجتماعی و انزوای اجتماعی و فقدان حمایت اجتماعی و ناکارآمدی تحصیلی و کاری ارتباطی مستقیم با خودشکوفایی دارند و افراد خودشکوفاتر جویای مواجهه با تازگی می باشند. تبیین احتمالی در مورد این یافته ها این است که، برخی از ابعاد هویت آمادگی بیشتری برای خودشکوفایی دارند. برخی از افراد پس از ارضای نیازهای اولیه ممکن است به خودشکوفایی دست یابند. افراد خودشکوفاتر ترجیح می دهند با تشکیل گروه ها و برقرار کردن ارتباطات تنگاتنگ با یکدیگر، به نوعی خودشکوفایی را درک کنند.

تشکر و قدردانی: مقاله حاضر برگرفته از پژوهش فاطمه درویشی چالشتی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد بود. بدین وسیله از تمام دانشجویان حاضر در پژوهش و مسئولین دانشگاه آزاد شهر شهرکرد که همکاری کاملی جهت اجرای پژوهش داشتند، قدردانی به عمل می آید.

منابع:

۱. رحمان نژاد، مینو. (۱۳۹۷) آبراهام مزلو، زندگینامه، رویکردها، نقد رویکردها، تهران: اکسیر اندیشه. سلمانیاردانی، محمدعلی؛ شهریار یاحمدی، منصوره؛ دوائی، مهدی. (۱۳۹۹)
۲. شولتز، دوان؛ شولتز، سیدنیالان. (۱۳۸۵). نظریه های شخصیت. ترجمه ی یحیی سید محمدی، تهران: ویرایش، چاپ نهم.
۳. نظری، صدیقه. (۱۳۹۵). رابطه هوش معنوی با عزت نفس و خودشکوفایی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.
۴. ثناگو، اکرم؛ تقوی، احمد؛ بهنام پور، ناصر؛ بیکی، فریبا. (۱۳۹۵). بررسی وضعیت خودشکوفایی با برخی از عوامل جمعیت شناختی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گلستان در سال ۱۳۹۴، پژوهش در آموزش علوم پزشکی).
۵. یارمحمدیان، احمد؛ کمالی، فاطمه. (۱۳۸۶). بررسی رابطه هوش هیجانی با خودشکوفایی دانش آموزان پایه اول دبیرستان. علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، ۳، (۲۶)، ۲۱۱-۲۲۶
۶. زمانیان قوژدی، عزت؛ برقی ایرانی، زیبا؛ علی اکبری دهکردی، مهناز (۱۳۹۷) مدل یابی خودشکوفایی بر پایه هوش معنوی، هوش اخلاقی و بهزیستی روانشناختی دانش آموزان تیزهوش. روانشناسی و دین. (۲) پیاپی (۴۲).
۷. غلامرضایی، سیمین؛ عبدالمهدی مقدم، مریم؛ سهرابیان، طاهره. (۱۳۹۴). بررسی مقایسه ای رابطه بین ابعاد هویت با رضایت از زندگی در دانشجویان دانشگاه فرهنگیان، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات آموزشی و آموزشگاهی، ۴ (۱۳)، ۱۶.
8. Tyler, D. (2023). Self-Actualization in the Meaning of Psychosis. *Journal of Humanistic Psychology*, 63(2), 208-214.
9. Kenrick, D. T., & Krems, J. A. (2018). Well-being, self-actualization, and fundamental motives: An evolutionary perspective. *e-Handbook of Subjective Well-Being*. NobaScholar.
10. Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality* (2nd Ed.). New York: Harper & Row. McBrien, J., Dooley, K., & Birman, D. (2017). Cultural and academic adjustment of refugee youth: Introduction to the special issue. *International Journal of Intercultural Relations*, 60, 104-108.
11. Hyde, M., Wiggins, R. D., Higgs, P., Blane, D., Kaplan, R. M., Larson, R., ... & Erickson, P. (2019). IQ Testing. *Cambridge Handbook of Psychology, Health and Medicine*, 7, 196
12. Shneiderman, B. (1999). Human values and the future of technology: A declaration of responsibility. *ACM SIGCAS Computers and Society*, 29(3), 5-9.
13. Agust, S. (2013). The effectiveness of one stay/three stray method to teach reading viewed from students' self-actualization (An experimental study at the eleventh graders of SMA Negeri 01 Daik Lingga in the academic year of 2012/2013), Doctoral dissertation, UNS, Sebelas Maret University
14. Tyler, D. (2018). Self-Actualization in the Meaning of Psychosis. *Journal of Humanistic Psychology*, 0022167818763423.
15. Tobacyk, J., & Miller, M. (1991). Comment on" Maslow's Study of Self-Actualization". *Journal of Humanistic Psychology*, 31(4), 96-98.
16. Portnova, T; José Luis Ortega-Martín, J.L; Zurita-Ortega, F; González-Valero, G, (2020). The Educational Interrelation of Narrative Creativity and Written Expression Dimensions as an Innovative and Didactic Process in Learning a Foreign Language, *journal Sustainability*. 12(18), 1-14.
17. Gholamnejad H, Darvishpoor-Kakhki A, Ahmadi F, Rohani C. Self-Actualization: SelfCare Outcomes among Elderly Patients with Hypertension. *Iran J Nurs Midwifery Res*.2019 May-Jun;24(3):206-212.
18. Goldman, J. A., & Olczak, P. V. (1978). Self-actualization and impression formation. *Journal of Personality*, 46(3), 414-425.
19. Cho, H., Han, K., & Park, B. K. (2018). Associations of eH ealth literacy with health-promoting behaviours among hospital nurses: A descriptive cross-sectional study. *Journal of advanced nursing*, 74(7), 1618-1627.

20. Sijuwade, P. O. (1996). Self-actualization and locus of control as a function of institutionalization and non-institutionalization in the elderly. *Social Behavior and Personality: an international journal*, 24(4), 367-374.
21. - Cain, E. J., & Willis, J. F. (2022). "Does It Identify Me?": The Multiple Identities of College Students from Rural Areas. *The Rural Educator*, 43 (1), 74-87.
22. Ng, H. K., Chen, S. X., Ng, J. C., & Ng, T. K. (2021). Does having multiple identities predict life satisfaction? Holistic thinking as a condition for achieving integrated self-concept. *Current Psychology*. <https://doi.org/10.1007/s12144-021-01477-1>.
23. - Turner, J. C., Oakes, P. J., Haslam, S. A., & McGarty, C. (1992). Personal and social identity: Self and social context. *The Self and the Collective*, 1-19.
24. ALBARELLO, F., CROCETTI, E., & RUBINI, M. (2018). I AND US: A LONGITUDINAL STUDY ON THE INTERPLAY OF PERSONAL AND SOCIAL IDENTITY IN ADOLESCENCE. *JOURNAL OF YOUTH AND ADOLESCENCE*, 47, 689-702.
25. BEREZINA, E. GILL, C. M. H. D., & BOVINA, I. (2020). A STUDY OF THE ASSOCIATION BETWEEN IDENTITY, LIFE ENGAGEMENT AND WELL-BEING AMONG YOUNG ASIAN ADULTS. *SOCIAL IDENTITIES*, 26 (5), 608-623.
26. LEE, Y. T., TANG, R., MINNEYFIELD, A., BRANTLEY, J., & CHEN, W. (2021). ETHNIC IDENTITY, INDIVIDUAL IDENTITY, AND PERCEIVED STRESS CORRELATED WITH LIFE SATISFACTION OF AMERICAN COLLEGE STUDENTS. *THE EDUCATIONAL REVIEW*, 5 (12), 470-477
27. FATMA, H., AL-DALAEEN, M. D., & IMTIAZ, N. (2018). ASPECT OF PERSONAL IDENTITY, LIFE SATISFACTION, AND SELF EFFICACY: EXPLORING THE RELATIONSHIP BETWEEN INDICATORS OF ACADEMIC GRADUATE STUDENTS. *INTERNATIONAL JOURNAL OF MULTIDISCIPLINARY RESEARCH AND DEVELOPMENT*, 5 (12), 42-46
28. ARNETT, J.J. (2016). DOES EMERGING ADULTHOOD THEORY APPLY ACROSS SOCIAL CLASSES? NATIONAL DATA ON A PERSISTENT QUESTION. *EMERGING ADULTHOOD*, 4 (4), 227-235.

The relationship between identity dimensions and self-actualization in Shahrekord Azad University students

Fatemeh Darvishi is more challeshtori

Master's degree in psychology, Shahrekord branch, Islamic Azad University, Shahrekord, Iran.

Abstract:

This research aims to investigate the relationship between identity dimensions and self-actualization in Shahrekord Azad University students in the academic year

It was done in 1401-1402. The statistical population of this research is all students of Islamic Azad University, Shahrekord branch, about 8000

There are people who were studying in spring 1401. After sampling available 100 people randomly

They were simply chosen. The current research design is of the applied type of Barouche correlation, which examines the relationships between variables.

Cheek et al.'s (1989) identity dimensions questionnaire, Jones and Crandall's (1986) self-actualization questionnaire were used. After

Distribution of questionnaires, data obtained by means of descriptive indices and inferential analysis of Pearson's correlation test

Regression were analyzed using SPSS version 23 software. The results of the present study showed that between

The dimensions of identity with self-actualization in students ($P = .001$, $\beta = 0.59$ and $r = .489$) and also between the dimensions of identity with self-actualization ($.001 = P$ and $0.43 = \beta$ and $479\% = r$) and

Keywords: identity dimensions, self-actualization, students